Feria tercia post Pēthecosten

Quid eñi sic aliō esse te putas nisi in veritate si-
milē diabolo. O ḡ pctōr ↄuertere vt p grām sis
deo ꝛ angelis grat⁹ ꝛ silis. O si videre posses tu-
am aīam in grā existētē q̄ntā pulchritudinē ha-
beat ex grā ꝑfecto mirareris ꝙ tā pulchrā aīaʒ
habes qual' est de⁹ pulchritudis ineffabil'. Sic
ꝗ̄ʒ oīa ꝑ tali luce pulcherrima ꝛ deiformi ↄseq̄n-
da ↄtēneres. ¶ Exēplū de sctō Paulo aplo qui
luce celesti ꝓstrat⁹ ꝛ ad eā tandē in terciū celum
raptus oīa ↄtēpsit vsq̄ʒ ad mortē ꝑ xp̄o se offerē-
do. Itē sctūs Stephanus ꝓthomartyr vidit cla-
ritatē christi in dextra patr' stātis ꝛ mori ꝑ chri-
sto dulce reputauit. Itē sctūs Benedict⁹ raptus
in q̄ddā diuinū lumē oīa ↄtēpsit ꝑ xp̄o. Et sctūs
Frācisc⁹ vt canit̄ de eo Absorptus luce celit⁹ oīa
ↄtēpsit. Uidi etiā thurcos q̄sdā q̄ꝝ p̄nceps tenēs
castꝝ in cōfinib⁹ Hungarie dū nocte q̄dā vigi-
lās vidissʒ totā v̄sus christianoꝝ regionē esse in
luce q̄dam scʒ grē claritatē significāte: ꝛ v̄sus re-
gnū thurcoꝝ vbiq̄ʒ tenebras fore. Cū h idē aliis
suis retulissʒ ꝛ q̄dā eoꝝ vt dicit̄ ↄsimilit̄ vidissēt
mox castrū illō xp̄ianis dederūt ꝛ ad baptismū
venerūt ↄtēnētes oīa: ac deuotissime xp̄o fuien-
tes adeo ꝙ ille p̄nceps fact⁹ xp̄ianus q̄tiens no-
men Iesu in p̄dicatōe vl' i missa audiebat totiēs
genib⁹ ꝓcidebat in terrā adorando iesum chri-
stū. Et sic patet de formositate gratie ¶ E

¶ Circa terciū d lumiositate grē saluifica ex scri-
ptura sacra claꝝ est ꝙ deus ꝑ grāʒ illumiat ani-
mā hūanā. iuxta illō Ioh. j. Erat lux vera. s. xp̄s
deus: que illumiat. s. lumie grē oēm hominem
venictē i hūc mūdū. Propt̄ea Aug. li. de natura
ꝛ gratia dicit/ ꝙ ḡtia gratū faciens realit̄ in ip̄a
aīa nō est aliō nisi lux aīe mentē illuminans ad
bene ꝑm legē dei ꝛ ḡtuite operādū. Nec ille. Et q̄-
niā ista lux est in aīa tanq̄ʒ forma scʒ habitualis
a deo infusa mētē illuminans et gratificās vt iā
dictū est sup̄. Ideo dicit̄ forma vl' etiā habitus
mētis. ¶ Sed in q̄b⁹ vel q̄lit̄ gratia illumiat mē-
tē hūanā aduertenduʒ ē ꝙ p̄cipua necessaria ad
salutē hoīm sunt q̄nq̄ʒ: sic accipit̄ ex v̄bis apl'i. j.
Chorin. xiiij. di. In eccl'ia volo q̄nq̄ʒ v̄ba sensu
meo loq̄ vt alios instruā ꝛc̄. Et de istis illumiat
grā. q̄ꝛ ad hec q̄nq̄ʒ tenet̄ oīs xp̄ian⁹ sub necessi-
tate salutis.

Primū est q̄d credere debeam⁹. q̄ꝛ. xij. articu-
los fidei

Scd̄m est quid obseruare in vi-
ta debeamus: quia p̄cepta decalogi

Terciū est q̄d cauere debeam⁹ q̄ꝛ pctā morta-
lia oīa

Quartū est q̄d timere ꝛ ꝑ euasiōe
penitere debeamus: q̄ꝛ penas inferni

¶ Ultimū est q̄d a deo querere ꝛ sperare debea-
mus: quia celeste regnū

¶ O ergo christiane addisce hec q̄nq̄ʒ p̄dicta: alio-
q̄n (vt Augustini vtar v̄bis) nescio q̄ frōte te au-
deas xp̄ianum dicere cū hec nolis addiscere. De
his ergo loqui signum est gratie spiritussancti
que illuminat mentes hominū ad talia loquē-
da ꝛ audienda. E ¶ Exemplū legit̄ in vitaspa-
trū ꝛ describit̄ i speculo exemploꝝ ꝙ q̄dam vir
sctūs senior cui xp̄s talē gratiā dederat ꝙ reuelā-
te spūsancto videbat spūalia: ꝛ referebat se vidis-
se ꝙ dū aliq̄ inter se colloquētes ↄferebāt de tali-
bus scripturis que ad salutē ꝑtinēt aīaꝝ de q̄b⁹
iā memim⁹. stabāt circa eos scti angeli letantes
ꝛ delectabant̄ hilari vultu de eloq̄o dn̄i. sed cuʒ
alia vana loq̄ incipiebāt statim indignātes an-
geli recedebāt lōgi⁹ ab eis: ꝛ accedebāt demōes
tāq̄ʒ porci sordidissimi ꝛ volutabāt se inter eos.
¶ Ad idē aliud exēplū legit̄ in eodē li. s. speclo ex-
emploꝝ ꝙ sctūs pater Frācisc⁹ dū cū socijs ꝛ fi-
lijs bn̄dictis sederet ꝛ p̄cepisset vni eoꝝ vt loq̄re-
tur de diuis q̄cq̄d sibi spūssctūs suggereret. Il-
le stupēda loq̄bat̄ de hmōi diuis mysterijs. s. fi-
dei ꝛ p̄ceptis ꝛ ceteris supradict'. Impato illi si-
lentio alteri similit̄ p̄cepit vt ꝛ ille loq̄ret̄ ex spū-
sctō q̄ð ei suggerebat̄. Postea tercio ↄsilr̄ p̄cepit.
ꝛ tandē q̄rto ac postea q̄nto. Et cū sic loq̄rent̄ ec-
ce visus ē in medio eoꝝ dn̄s Iesus in specie iu-
uenis pulcerrimi cū tāta dulcedine grē oīb⁹ bn̄-
dicēs ꝙ tā sctūs pater q̄ʒ ceteri oēs fuerūt rapti ꝛ
iacebāt i terra sicut mortui nil penit⁹ de mundo
sentiētes. Cūq̄ʒ ad seip̄os redissent sctūs pr̄ mo-
nuit frēs vt grās agerēt deo ꝛ lumē grē docendo
in spūsancto alijs infunderēt vt om̄es saluaren-
tur. Ecce ḡ ptʒ ꝙ dn̄s iesus amat tales. s. q̄ de di-
uinis mysterijs loquūt̄ credentes ꝛ mādata ob-
fuātes pctāq̄ʒ cauētes. ꝛ tales visitātes xp̄s illu-
miat sua gratia: ac etiā angeli gaudēt de talib⁹.
Rogemus ergo dn̄m iesum vt det ꝛc̄.

¶ Feria tercia siue alijs dieb⁹ sequētib⁹ post Pē-
thecosten Sermo i ordie. iiij. de gratie spūssan-
cti acquisitiōe augmētatione ꝛ ↄseruatione

Ego veni vt vitā habeāt ꝛ abūdāti⁹ habeāt. Ioh. x. ꝛ i euā-
gelio hodierno. Uerba sūt redēptor' nr̄i
dn̄i iesu q̄b⁹ ondit suā imēsam caritatē erga nos
ꝛ grē bonitatē di. Ego inq̄t veni. s. i mūdū vt vi-
tā habeāt. s. ꝑ grāʒ i p̄nti ꝛ abūdāti⁹ habeāt. s. per
gl'iaʒ i futuro. q̄ꝛ gl'ia nō ē aliō q̄ʒ grā ↄsūmata.
hec Lyra. nā nemo ꝑueniet ad gl'iaʒ nisi finalit̄
sit in grā dei. Propt̄ qð apl's hortat̄. ij. Thim. ij.
di. Tu fili ↄfortare in grā q̄ ē in xp̄o iesu. hec ibi.
ꝛ pōt poni ꝑ alio themate. Notāter dic̄ apl's. Cō-
fortare inq̄t i grā: vt. s. i gratia firmit̄ ꝑseueres ꝛ
sic possis saluari. Nō sic heu ml'ti xp̄iani ꝑ pctā
excidūt a grā i q̄ poti⁹ dēberēt dietim crescere ꝛ vs-
q̄ʒ ad mortē ꝑseuerare vt sic ad gl'iam ꝑuenirēt
de q̄ xp̄s dicit vbi sup̄. Ego veni ꝛc̄. ¶ Itaq̄ʒ de ḡ-
tia spūsscti p̄ter ea q̄ i p̄cedētib⁹ sunt p̄scp̄ta tria
mysteria in h ꝑmone declarabimus

Primū dicit̄ meritorie acquisitōis
Scd̄m dicit̄ gratifice augmentatōis
Terciū dicit̄ saluifice ↄseruationis

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-524/0294
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt